

Kalkış Günü

– fuatturker · 14 Nisan 2012

Ölüm yalnızca bize özel değil. Geçici olan dünya hayatında, "herşey" ölümlü. Kur'an tüm kainatın, içindeki canlılarla birlikte yok olacağı günü, "kıyamet günü"nü detaylı tasvir eder. Kıyamet günü, dünya hayatının, dolayısıyla imtihanın son bulunduğu gün. Kainatın ölüm günü olan o gün insanı dehşete düşürecek olaylar yaşacaktır. Müminler o günün dehşetini yaşamayacaklar ancak o günle karşılaşmayı ummayanlar, apaçık önlerinde serilen gerçeği görecekler. Çürümüş bozulmuş kemiklerin nasıl yeniden dirildiğine şahit olacak, dünyadakinin aksine boyun eğecekler. İnsanlar inkar da etse, kıyamet saati belirlenmiş bir vakitte kendilerini bekliyor ve Kur'an'ın ifadesiyle o gün çok yakın...Kıyameti detaylı tasvir eden Kıyamet Suresi'ni okuyalım:Şeytandan Allah'a sığınırız. Rahman Rahim olan Allah'ın Adıyla:Hayır, kalkış (kıyamet) gününe and ederim.

Ve yine hayır; kendini kınayıp duran nefse de and ederim.

İnsan, onun kemiklerini Bizim kesin olarak biraraya getirmeyeceğimizi mi sanıyor?

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz.

Ancak insan, önündeki (sonsuz geleceği)ni de 'fücURLa sürdürmek ister.'

"Kıyamet günü ne zamanmış" diye sorar.

Ama göz 'kamaşıp da kaydı,'

Ay karardı,'

Güneş ve ay birleştirildiği zaman;

İnsan o gün: "Kaçış nereye?" der.

Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok.

O gün, 'sonunda varılıp karar kılınacak yer (müstakar)' yalnızca Rabbinin katıdır.

İnsana o gün, önceden takdim ettikleri ve erteledikleri şeylerle haber verilir.

Hayır; insan, kendi nefesine karşı bir basirettir.

Kendi mazeretlerini ortaya atsa bile.

Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla hareket ettirip-durma.

Şüphesiz, onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak Bize ait (bir iş)tir.

Şu halde, Biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle.

Sonra muhakkak onu açıklamak Bize ait (bir iş)tir.

Hayır; siz çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) seviyorsunuz.

Ve ahireti terk edip-bırakıyorsunuz.

O gün yüzler ışıllı parlar.

Rablerine bakıp-durur.

O gün, öyle yüzler vardır ki kararmış-ekşimiştir.

Kendisine, beli büken işlerin yapılacağını anlamaktadır.

Hayır; can, köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman,

"Son müdahaleyi yapacak kim" denir.

Artık gerçekten, kendisi de bir ayrılık olduğunu anlamıştır.

(Ölüm korkusundan) Ayaklar birbirine dolaştığında;

O gün sevk, yalnızca Rabbedir.

Fakat o, ne doğrulamış ne de namaz kılmıştı.

Ancak o, yalanlamış ve yüz çevirmişti.

Sonra çalım satarak yakınlarına gitmişti.

Sen buna müstahaksın, dahasına müstahaksın.

Yine müstahaksın, dahasına da müstahaksın.

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?

Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi?

Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.

(Öyleyse Allah,) Ölülerini diriltmeye güç yetiren değil midir? Her aşaması mucize olan bir yaratışla insanı bir su damlasından yaratan, dünya hayatına başlayacağı zamanı takdir eden ve onu yüz trilyon hücreden oluşan, düşünen, konuşan bir varlık haline getiren Allah'tır. İnsanın sürdüreceği hayatın her anını bilen, dünyaya gelirken bile ölüm gününü bilen yalnızca O'dur. İnsan için Allah tarafından belirlenmiş bir vakitte ölüm gelecektir. Bu gerçeklerin bilincinde olan insanın yapması gereken, yaratılışı üzerinde düşünerek, Allah'ın, ilk defa yaratıp-inşa ettiği gibi yeniden dirilteceğine de kesin bilgiyle inanmak. Sorumluluklarını reddeden insanın, unutmak istediği ölüm konusunda bazı yöntemleri vardır. Ölümü konuşmaz, tartışmaz, hatırlamaz ve hatırlatmaz. Sanki ölüm "yokmuş" gibi davranır. Bu mantığa sahip insanlar yanılğı içindedirler. İnsan devekuşu gibi başını kuma gömerek ancak geçici bir rahatlık yaşayabilir. Ne kadar kaçsa da, ölüm onu bulacaktır. Ölümü, kıyamet gününü ve ahiretin varlığını bilen insan, bu önemli konular üzerlerinde düşünmelidir. Ölüm ve kıyamet konuşulur, hatırlatılır, vardır, haktır ve gerçektir... Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne Yücedir. Sonra bunun ardından siz gerçekten ölecek olanlarsınız. Sonra siz gerçekten kıyamet günü diriltileceksiniz. (Mü'minun Suresi, 14, 15, 16)Fuat Türker